

இழந்த நேரம்

ஆலையின் கதவுக்கு முன்னால்
திடீரென்று நிற்கிறான் தொழிலாளி
அவன் அங்கியைப் பிடித்து
இழுத்தது இனிய வானிலை
திரும்பிப் பார்த்த அவன்
சூரியனைப் பார்க்கிறான்
முற்றிலும் சிவப்பாக முழு உருண்டை
ஈயம் பூசிய வானிலிருந்து
புன்னகைத்தவாறு
அவனைப் பார்த்துக் கண்ணடிக்கிறது
பரிச்சயத்துடன்
தோழன், சூரியனே! நீயே சொல்
இது போன்ற ஒரு நாள் பொழுதை
முதலாளிக்கு அர்ப்பணிப்பதென்பது
சுத்த மடத்தனம் என்று
தோன்றவில்லையா உனக்கு?

பறவையின் உருவச் சித்திரம்

முதலில் ஒரு கூண்டின் சித்திரம் தீட்டு
திறந்த கதவுடன்
பின்னர் தீட்ட வேண்டியது
கவர்ச்சியாக ஏதாவது
எளிமையாக ஏதாவது
அழகாக ஏதாவது
பயனுள்ள ஏதாவது
பறவைக்காகத்தான்
பிறகு சித்திரம் வரைந்த சீலைத் துணிச்சட்டத்தை
ஒரு மரத்தின் மேல் சாய்த்து வை
ஒரு பூங்காவிலோ
ஒரு தோப்பிலோ
அல்லது ஒரு காட்டிலோ
மரத்தின் பின்னால் ஒளிந்துகொள்
ஒன்றும் பேசாமல்
அசையாமல்... ..
சிலவேளை பறவை சீக்கிரம் வந்துவிடலாம்
ஆனால் அந்த முடிவுக்கு வருவதற்குப்
பல வருடங்களை எடுத்துக்கொள்ளவும்
செய்யலாம்
நம்பிக்கை இழக்கக் கூடாது பொறுத்திரு
தேவையானால் வருடக் கணக்கில்
பொறுத்திரு
பறவையின் வருகையின் விரைவு அல்லது
தாமதத்திற்கும்
சித்திரத்தின் வெற்றிக்கும்
எவ்விதத் தொடர்புமில்லை
பறவை வரும்போது
அது வருவதாக இருந்தால்
மிக ஆழ்ந்த மௌனம் காட்டு

கூண்டில் பறவை நுழையும்வரை காத்திரு
 நுழைந்தவுடன்
 தூரிகையால் கதவை மென்மையாகச் சாத்திக்
 கூண்டுக் கம்பிகள் அனைத்தையும்
 ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அழித்துவிடு
 பறவையின் இறகுகள் எதன்மீதும்
 படாமல் இருக்கக் கவனம்கொள்
 பின்னர் மரத்தைச் சித்திரமாகத் தீட்டு
 அதன் கிளைகளிலேயே மிக அழகான ஒன்றைத்
 தேர்ந்தெடு
 பறவைக்காகத்தான்
 பிறகு பசும் தழைக் கொத்துகளையும்
 காற்றின் புத்துணர்ச்சியையும்
 சூரிய ஒளித்தூசியையும்
 கோடை வெப்பத்தில் புற்களிடையே
 பூச்சிகள் எழுப்பும் ஓசையையும்
 வண்ணமாகத் தீட்டு
 பிறகு பறவை பாட விழையும்வரை
 காத்திரு
 பறவை பாடவில்லையென்றால்
 அது மோசமான அறிகுறி
 சித்திரம் மோசம் எனும் அறிகுறி
 ஆனால் அது பாடினால் நல்ல அறிகுறி
 உன்னை நீ அறிவித்துக்கொள்ளலாம்
 என்னும் அறிகுறி
 பிறகு பறவையின் இறகுகளில் ஒன்றை
 மிக மென்மையாகப் பிடுங்கி
 சித்திரத்தின் ஒரு மூலையில்
 எழுது உன் பெயரை.

* இந்தக் கவிதையை ப்ரெவெர் தன் நண்பர் எல்சா ஆன்ரிக்கெவுக்குச்
 சமர்ப்பித்திருக்கிறார்.

வாழ்வின் கதகதப்பு

மேசையின் மேல் ஒரு ஆரஞ்சுப் பழம்
தரைவிரிப்பின் மேல் உன் ஆடை
என் கட்டிலில் நீ
நிகழ்காலத்தின் இனிய வெகுமதி
இரவின் புத்துணர்ச்சி
என் வாழ்வின் கதகதப்பு.

தகவல்

யாரோ திறந்துபோட்டுவிட்ட கதவு
யாரோ மீண்டும் சாத்திவிட்ட கதவு
யாரோ அமர்ந்திருந்த நாற்காலி
யாரோ தடவிக்கொடுத்த பூனை
யாரோ கடித்துப்போட்ட பழம்
யாரோ படித்துப்போட்ட கடிதம்
யாரோ தட்டிவிட்ட நாற்காலி
யாரோ திறந்துபோட்டுவிட்ட கதவு
யாரோ இன்னும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பாதை
யாரோ கடந்துசென்றுகொண்டிருக்கும் காடு
யாரோ குதித்துவிட்டிருந்த நதி
யாரோ இறந்துவிட்ட மருத்துவ விடுதி.